

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către avocatul Cușnir Iurie în numele inculpatului Breahna Veaceslav și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 04 aprilie 2019 și sentinței Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 18 mai 2018, în cauza penală în privința lui

*Breahna Veaceslav XXXXX, născut
la XXXXX, originar și domiciliat
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 16.10.2017 – 18.05.2018

instanța de apel: 21.06.2018 – 04.04.2019

instanța de recurs ordinar: 24.06.2019 – 11.02.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința judecătoriei Cimișlia, sediul Centru din 18 mai 2018:

Pavlenco Andrei XXXXX, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, a fost adăugată pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 07.07.2017, stabilindu-i-se lui Pavlenco Andrei XXXXX pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei cu închisoare stabilit lui Pavlenco Andrei XXXXX, urmând a fi calculat din data de 18 mai 2018, cu includerea termenului aflării inculpatului în stare de arest preventiv: 01.02.2017-

30.06.2017, 08.09.2017-18.05.2018 și de executare a pedepsei 07.07.2017-08.09.2017.

Măsura preventivă arestul preventiv, aplicat în prezenta cauză penală în privința inculpatului Pavlenco Andrei XXXXX începând din 08 septembrie 2017, ora 15:00, a fost menținută până la rămânerea definitivă a sentinței, cu deținerea acestuia în Penitenciarul nr.13 - Chișinău DIP MJ.

Breahna Veaceslav XXXXX, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), c), f) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu luarea acestuia sub strajă imediat din sala de judecată.

În temeiul art. 90/1 Cod penal, a fost dispus a suspenda parțial executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința lui Breahna Veaceslav prin prezenta sentință, pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, rămas, a fost dispus a fi suspendat și nu va fi executat, dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În termenul pedepsei suspendate parțial, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) Cod penal, Breahna Veaceslav a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului care exercită controlul asupra comportării celui condamnat.

Controlul asupra comportării lui Breahna Veaceslav în perioada de probațiune și executării de către acesta a obligațiilor stabilite prin prezenta, a fost pus în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

În cazul anulării perioadei de probațiune, în termenul pedepsei se va include termenul arestării preventive a lui Breahna Veaceslav - de la 06 iulie 2017, ora 19:30, până la 01 decembrie 2017.

A fost dispusă deținerea lui Breahna Veaceslav în Penitenciarul nr.13 - Chișinău DIP MJ până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, prima instanță a constatat că: Pavlenco Andrei XXXXX, în noaptea de XXXXX spre XXXXX, aproximativ la orele XXXXX, în urma consumului băuturilor alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, prin înțelegere prealabilă cu Breahna Veaceslav XXXXX, a.n. XXXXX, domiciliat în XXXXX, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, având scopul de a sustrage bunurile altei persoane, aflându-se în domiciliul cet. Stan Valeriu XXXXX, a.n. XXXXX,

situat în sat. XXXXX, i-a aplicat ultimului lovituri cu o rangă metalică, cu pumnii și picioarele peste cap și diferite părți ale corpului, astfel provocându-i potrivit raportului de constatare medico-legală nr. XXXXX din XXXXX leziuni corporale sub formă de plagă contuză pe cap, cu edem post-traumatic, leziune care a fost produsă în urma acțiunii traumatice, a unui corp dur contondent sau la lovirea de acesta cu aproximativ 12-14 ore înainte de examinare, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și care duc la o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală ușoară, și în timp ce Stan Valeriu XXXXX ca urmare a agresiunii fizice căzuse peste pat, i-a sustras din buzunarul scurtei bani în sumă de 6000 lei, fiecare bancnotă cu nominalul de 50 lei, însușindu-i și folosindu-i după bunul său plac, pricinuindu-i astfel părții vătămate Stan Valeriu XXXXX pagubă materială în sumă totală de 6000 lei, ceea ce constituie 120 unități convenționale la momentul comiterii infracțiunii.

De asemenea prima instanță a constatat că, Breahna Veaceslav XXXXX în noaptea de XXXXX spre XXXXX, aproximativ la orele XXXXX, în urma consumului băuturilor alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, prin înțelegere prealabilă cu Pavlenco Andrei XXXXX, a.n. XXXXX, domiciliat în satul XXXXX, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, având scopul de a sustrage bunurile alte persoane, aflându-se în domiciliul cetățeanului Stan Valeriu XXXXX, născut la XXXXX, situat în sat. XXXXX, i-a aplicat ultimului lovituri cu o rangă metalică, cu pumnii și picioarele peste cap și diferite părți ale corpului, astfel provocându-i potrivit raportului de constatare medico-legală nr. XXXXX din XXXXX leziuni corporale sub formă de plagă contuză pe cap, cu edem post-traumatic, leziune care a fost produsă în urma acțiunii traumatice, a unui corp dur contondent sau la lovirea de acesta cu aproximativ 12-24 ore înainte de examinare, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și care duc la o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală ușoară, și în timp ce Stan Valeriu XXXXX ca urmare a agresiunii fizice căzuse peste pat, i-a sustras din buzunarul scurtei bani în sumă de 6000 lei, fiecare bancnotă cu nominalul de 50 lei, însușindu-i și folosindu-i după bunul său plac, pricinuindu-i astfel părții vătămate Stan Valeriu XXXXX pagubă materială în sumă totală de 6000 lei, ceea ce constituie 120 unități convenționale la momentul comiterii infracțiunii.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura raională Cimișlia, Bojinov Marcel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de numirea pedepsei inculpatului Pavlenco Andrei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pavlenco Andrei

să fie declarat vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal și a-i numi pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 8 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art.84 alin.(4) Cod penal a-i stabili pedeapsă definitivă lui Pavlenco Andrei pentru concurs de infracțiuni, cumulând parțial pedeapsa aplicată prin sentința judecătoreiei Cimișlia din 07.07.2017 - 9 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. De a-l recunoaște culpabil pe inculpatul Breahna Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal și a-i numi ca pedeapsă cu aplicarea art.82 alin.(2) Cod penal, închisoare pe un termen de 8 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis. Casarea sentinței în partea ce ține de latura civilă privind încasarea cheltuielilor judiciare și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a încasa de la Pavlenco Andrei și Breahna Veaceslav în mod solidar cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea expertizelor judiciare în mărime totală de 384 lei, iar în rest sentința a o menține fără modificări;

- avocatul Cușnir Iurie în numele inculpatului Breahna Veaceslav, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Breahna Veaceslav să fie achitat.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a invocat că:

- prima instanță, pronunțând sentința nu a ținut cont de relevanța, concludența și veridicitatea tuturor probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești, care în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate de organul de urmărire penală, și anume cea prevăzută în art. 188 din Codul penal – tâlhăria;

- ascultând în ședința judiciară declarațiile inculpaților este evident că aceștia au încercat să ascundă adevărul și să justifice inventiv acțiunile sale pentru a evita răspunderea și pedeapsa pentru care urmează să fie sancționați penal;

- nu există temeiuri de recalificare a acțiunilor în privința acestora, deoarece inculpații fiind în doi, de o vârstă tânără, fizic mai puternici, aflându-se în domiciliul părții vătămate Stan Valeriu, agresându-l fizic cu aplicarea unui obiect, l-au impus în situația de a nu putea contracara săvârșirea sustragerii bunurilor materiale (în cazul dat a banilor) sau să comunice cuiva imediat despre acest fapt. Aceștia conștientizau faptul că puteau fi văzuți de victimă și că ei comit luarea ilegală gratuită a averii străine în prezența victimei, pentru care este evident caracterul acțiunilor infractorice ale acestora. Acțiunile violente îndreptate asupra părții vătămate

Stan Valeriu au fost aplicate în scopul facilitării sustragerii banilor de la acesta și au fost începute și prelungite până ca acesta să-și piardă conștiința, deoarece potrivit declarațiilor lui Stan Valeriu în timp ce era agresat fizic de către ambii inculpați, Pavlenco Andrei cerea de la el bani. Intenția făptuitorilor era orientată de a sustrage banii de la victimă, iar violența fizică aplicată față de victimă a creat un pericol real pentru viața sau sănătatea acestuia. În aceste împrejurări fiind prezent atât criteriul obiectiv, cât și criteriul subiectiv ce dă temei de a considera sustragerea bunurilor materiale prin atac tâlhăresc și nu există careva incertitudini în acest sens;

- potrivit Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție pentru modificarea și completarea Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, în sensul dispozițiilor art.188 Cod penal, prin „atac” trebuie de înțeles acțiunile agresive ale făptuitorului, care sunt însoțite de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. Prin violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei art. 188 alin. (1) Cod penal se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care, deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate;

- deși asemenea acțiuni violente pot să nu provoace nici moartea victimei, nici vătămarea medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății acesteia, totuși, datorită caracterului lor, ele creează un pericol real pentru viață și sănătate. Așadar, atât vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, cât și vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale intră sub incidența art.188 Cod penal;

- urmează să fie luată în considerațiune personalitatea inculpaților Pavlenco Andrei și Breahna Veaceslav, care anterior au fost condamnați penal pe infracțiuni similare de furt. În acest context este de remarcat și faptul că în perioada de timp când se afla spre examinare în instanța de judecată o altă cauză penală de învinuire a lui Pavlenco Andrei pentru săvârșirea unui furt, inculpatul a săvârșit o altă infracțiune această dată de tâlhărie, pentru care urmează să poarte răspundere penală;

- condamnările lui Breahna Veaceslav constituie recidivă periculoasă, iar declarațiile lui Breahna Veaceslav prin care se dezvinovățește inventând diferite motive și manipulând cu diferite circumstanțe în care a avut loc acest caz, de fapt nu prezintă credibilitate;

- în sentința de condamnare, instanța de judecată a respins solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea de la inculpații Pavlenco Andrei

și Breahna Veaceslav, în mod solidar, în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare în mărime totală de 384 lei;

- la etapa urmăririi penale organul de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art.143 alin.(1) Cod penal, a dispus efectuarea expertizelor medico-legale în vederea stabilirii gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale la partea vătămată Stan Valeriu și învinuitul Pavlenco Andrei. Este de menționat faptul că expertizele efectuate în cadrul urmăririi penale au servit drept probe concludente pertinente pentru recunoașterea lui Pavlenco Andrei și Breahna Veaceslav culpabili de comiterea infracțiunii. La materialele cauzei au fost anexate actele respective, ce confirmă cheltuielile judiciare suportate de stat la efectuarea expertizelor judiciare;

- la adoptarea sentinței instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 227 alin (1) Cod de procedură penală, potrivit căruia, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, precum și de prevederile alin. (2) care stipulează că, cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală;

- la adoptarea sentinței instanța nu a luat în considerație prevederile art. 129 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit căruia, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată)pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare;

- instanța de judecată în conformitate cu prevederile normelor procesuale penale, urma să oblige condamnații să recupereze cheltuielile judiciare suportate din contul statului.

3.2. În motivarea cererii de apel, avocatul Cușnir Iurie în numele inculpatului Breahna Veaceslav a invocat că:

- în urma examinării cauzei penale instanța de judecată incorect a apreciat probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată și a ajuns la concluzia vinovăției lui Breahna Veaceslav care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii revăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și i) Cod penal și condamnat la pedeapsa cu închisoarea;

- reieșind din faptul că probele administrate în cadrul ședințelor de judecată nu demonstrează vinovăția inculpatului și de aceea este necesar de a fi pronunțată o decizie de achitare.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 04 aprilie 2019, apelul declarat de avocatul Cușnir Iurie în numele inculpatului Breahna Veaceslav a fost respins ca nefondat, a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Cimișlia, Bojinov Marcel, casată integral sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care:

Pavlenko Andrei XXXXX a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial de pedepse, a fost adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința judecătoreiei Cimișlia, sediul Central din 07 iulie 2017, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, definitiv stabilindu-i inculpatului Pavlenko Andrei XXXXX pedeapsă sub formă de închisoare termen de 9 (nouă) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat începând cu data de 04 aprilie 2019, cu includerea în termenul de executare a pedepsei perioada detenției preventive de la data de 01 februarie 2017 până la 30 iunie 2017 și de la 07 iulie 2017 până la 04 aprilie 2019.

Breahna Veaceslav XXXXX a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat începând cu data de 04 aprilie 2019, cu includerea în termenul de executare a pedepsei perioada detenției preventive de la data de 06 iulie 2017 până la 01 decembrie 2017 și de la 18 mai 2017 până la 04 aprilie 2019.

Măsura preventivă - arestul, a fost menținută în privința inculpaților Pavlenko Andrei și Breahna Veaceslav.

A fost dispusă nimicirea corpului delict: „o rangă metalică” ce se păstra în camera corpurilor delict Cimișlia.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței prima instanță nu a ținut cont de prevederile art.101 alin.(1), art.384 alin.(3), art.385 alin.(1) Cod de procedură penală, or aceste prevederi legale impun în sarcina instanței de judecată, ca la adoptarea sentinței, să fie soluționate următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Prima instanță nu a dat o apreciere corectă prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecării, or, instanța de apel reține din totalitatea de probe administrate de instanța de fond și verificate în apel, urmau a fi apreciate, cu respectarea prevederilor art.27, 99-101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei concludenței și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel în urma cercetării materialelor cauzei și argumentelor apelului procurorului a ajuns la concluzia că prima instanță incorect a recalificat acțiunile prejudiciabile ale inculpaților Pavlenco Andrei și Breahna Veaceslav de la prevederile art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal în baza prevederilor art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, recunoscându-i pe inculpați vinovați de comiterea anume a acestei infracțiuni.

Analizând probele cauzei, direct și nemijlocit în ședința de judecată a instanței apel, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și apreciindu-le în baza propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, conform art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia ca fiind demonstrată vinovăția inculpaților Pavlenco Andrei și Breahna Veaceslav în săvârșirea faptei prejudiciabilă înaintată corect de partea acuzării în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, conform indicilor - tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe săvârșită de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă cu cauzarea de daune în proporții considerabile în următoarele circumstanțe.

Instanța de apel a reținut că organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Pavlenco Andrei și Breahna Veaceslav în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) din Codul penal - tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșită de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Analizând probele pe prezenta cauză penală, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, instanța de apel a considerat că acestea din urmă demonstrează indubitabil vinovăția inculpaților Pavlenco Andrei și Breahna Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, iar în contextul dat, prima instanță a făcut o apreciere superficială a probatoriului administrat, ajungând în mod eronat la concluzia că fapta inculpaților Breahna Veaceslav și Pavlenco Andrei întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Instanța de apel a considerat greșită concluzia instanței de fond privind reîncadrarea juridică a faptei, deoarece în acțiunile inculpaților se conțin indicii componente de infracțiune prevăzută de art. 188 alin. 2) lit. b), e), f) Cod penal.

Examinând probatorul administrat, instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpaților Pavlenco Andrei și Breahna Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, prin cumulul probelor acumulate pe cauză, și anume:

- *depozițiile părții vătămate Stan Valeriu*, care fiind audiat în calitate de parte vătămată în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a declarat că pe data de XXXXX a vândut vaca care-i aparținea la suma de 6000 lei. În decursul zilei după ce a vândut vaca cu Breahna V. și Pavlenco A. s-au dus la bar și le-a pus câte o bere. Aceștia cunoșteau că el a vândut vaca, deoarece Pavlenco A. l-a ajutat să urce vaca în mașină, iar lui Breahna V. i-au spus în bar că a vândut vaca. După bar tustrei s-au dus la Crețu Eugenia, unde el a stat vreo 30 de minute, după ce singur a ieșit și s-a dus acasă. Pavlenco și Breahna V. au rămas la Crețu Eugenia. Ulterior Breahna V. și Pavlenco A. au venit la el acasă ca să ceară bani să cumpere vin și el le-a dat 50 lei. După aceasta au mai venit a doua oară ca să ceară bani pentru a procura vin, însă el le-a spus că le-a dat 50 lei și le ajunge că el are nevoie de bani. Afară era deja noaptea, undeva orele 22.00-23.00. Din motivul că a refuzat să dea bani, între el și Pavlenco A. s-a iscat o ceartă, care a durat de la 1 la 5 minute. În timpul când el se certa cu Pavlenco A., Breahna V. stătea într-un colț. Breahna era la un metru de el, iar Pavlenco stătea în picioare, Breahna V. în conflictul dintre el și Pavlenco A. nu s-a implicat, la urmă numai s-a implicat.

Când le-a spus să iasă din casă el era așezat pe pat. Seara când au venit ultima dată Breahna V. și Pavlenco A. au ieșit afară și convorbirea dintre ei el nu a auzit-o. Pavlenco A. brusc a început să-l lovească cu pumnul și picioarele, apoi a venit Breahna V. care posibil că a vrut să-i despartă și a fost lovit de două ori de către Breahna cu pumnul, poate că el a vrut să-l lovească sau poate a vrut să-l oprească pe Pavlenco A. Înainte de a-l trage pe Pavlenco A., Breahna V. l-a lovit. Până a începe bătaia Breahna V. și Pavlenco A. au ieșit din casă, apoi peste vreo douăzeci de minute au intrat înapoi și numai după aceasta s-a început bătaia. Nu ține minte în ce moment a fost lovit cu țeava, însă a observat că a fost tăiat la cap când și-a venit în fire. Cu țeava metalică a fost lovit la cap în partea stângă, el era culcat pe partea dreaptă, mai apoi țeava metalică, care era murdară de sânge a fost găsită de către tatăl său în camera în care el stătea. Când Pavlenco A. și Breahna V. au venit ultima dată la el în casă, în mâini ei nu aveau nimic. În camera unde ei l-au bătut pe el, el nu a avut țeava metalică. În urma loviturilor aplicate, el a căzut jos, iar când și-a revenit era însângerat și a observat că banii care erau în buzunarul de dinafară hainei nu sunt. În total avea suma de 6000 lei;

- *declarațiile inculpatului Pavlenco Andrei* date în ședința instanței de fond, și care au fost verificate în instanța de apel, care a declarat că l-a lovit pe Stan Valeriu cu pumnii și picioare, cu țeava metalică nu l-a lovit. Nu a observat dacă Breahna V. în momentul când a încercat să-i despartă l-a lovit pe Stan V. sau nu. Breahna V. nu spunea nimic când el a luat banii de la Stan V., se uita cu ochii în sus și nu spunea nimic. După ce a luat ba nu i-a numărat sa vadă câți bani sunt.

Instanța de apel a conchis că, din declarațiile inculpatului Pavlenco Andrei reiese clar că Breahna Veaceslav se afla lângă Pavlenco Andrei în timpul când acesta a scos banii din buzunarul scurtei lui Stan Valeriu, fapt care denotă cert prezența în acțiunile inculpatului Breahna V. a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal - atacul săvârșit asupra unei persoane de două persoane în scopul sustragerii bunurilor cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Mai mult decât atât, instanța de apel a invocat că în depozițiile sale date în calitate de învinuit, Breahna V. a declarat că Pavlenco Andrei i-a aplicat lui Stan Valeriu o lovitură cu piciorul în regiunea capului, în urma căreia dânsul a căzut pe divan și s-a lovit cu capul de sobă. Stan Valeriu și-a pierdut cunoștința. În acest timp Pavlenco Andrei s-a aplecat deasupra lui Stan Valeriu și a sustras din buzunarul cămășii acestuia mai multe bancnote de 50 lei, pe care i-a luat la sine.

Instanța de apel a reiterat că, ambii inculpați pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei au dat declarații neconsecvente, încercări de a da vina exclusivă unul pe altul.

Ca dovadă că Breahna Veaceslav a avut o înțelegere prealabilă cu Pavlenco Andrei de a sustrage banii de la Stan Valeriu îl servește faptul că reieșind din declarațiile inculpaților, înainte de a comite atacul tâlhăresc, Breahna Veaceslav a ieșit cu Pavlenco Andrei din casă în ograda lui Stan Valeriu, apoi ambii au intrat în casă, spontan i-au aplic lovituri victimei și au sustras banii. Apoi, el știind că banii sunt sustrași de la Stan Valeriu nu a anunțat organele de drept despre acest fapt, ci a mers împreună cu Pavlenco Andrei în noaptea de XXXXX, după săvârșirea infracțiunii, la concubina sa acasă în s. XXXXX, or. Chișinău și în or. Hîncești, unde pe parcurs au cheltuit o parte din banii sustrași pe băuturi alcoolice și alte produse, iar ulterior a dispărut într-o direcție recunoscută cu o parte din banii rămași.

Cumulul probelor analizate, în coroborare cu concluziile medicului legist din raportul de constatare nr. XXXXX din XXXXX conform cărora plaga confuză cu edem posttraumatic pe corpul cetățeanului Stan Valeriu duc la o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară (f.d.23, 24, vol. 1) confirmă că învinuirea adusă de organul de urmărire penală inculpaților Pavlenco Andrei și Breahna Veaceslav în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal este una corectă și legală.

La fel, analizând cumulul de probe care au fost cercetate în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, în coroborare cu declarațiile inculpaților Pavlenco Andrei și Breahna Veaceslav, instanța de apel a conchis că circumstanțele invocate denotă cu certitudine faptul că prin acțiunile sale, inculpații Pavlenco Andrei și Breahna Veaceslav au comis infracțiunea de tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșită de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, și acțiunile lor corect se încadrează în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) din Codul penal.

Concluziile primei instanțe expuse în pct. 3.3.-23.7 a sentinței sunt eronate, iar în consecință instanța a ajuns la concluzia greșită privind încadrarea juridică faptei.

Referitor la apelul declarat de către avocatul Cușnir Iurie în numele inculpatului Breahna Veaceslav precum că în privința ultimului urmează a fi emisă o sentință de achitare, instanța de apel a conchis că prin circumstanțele și probele relatate a fost stabilit cu certitudine că în acțiunile

inculpatului Breahna Veaceslav se conțin indicii infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, în acest sens inculpaților Breahna Veaceslav și Pavlenco Andrei urmează să le fie stabilită pedeapsa penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților Pavlenco Andrei și Breahna Veaceslav, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora.

Acordând eficiență principiilor de individualizare a pedepsei, și analizând ansamblul de circumstanțe ce caracterizează persoana inculpatului, prezența circumstanțelor care atenuează și lipsa celor care agravează răspunderea acestuia, instanța de apel a considerat corectarea și reeducarea vinovaților la caz este posibilă doar în condițiile stabilirii pedepsei sub formă de închisoare cu executare ne fiind alternative de pedepse. Totodată la caz lipsesc careva circumstanțe privind posibilitatea aplicării în privința inculpaților a prevederilor art.90 sau art.90¹ Cod penal.

Referitor la argumentul acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate de stat pentru efectuarea expertizelor judiciare în mărime totală de 384 lei, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, solicitarea în acest sens neavând suport legal, or, la caz, expertizele judiciare în cauză au fost ordonate de către organul de urmărire penală/procuror, în vederea constatării gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale, starea psihică a învinutului și constatarea biologică a corpurilor delictive și a provenienței sângelui, în sensul dat, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă plăți ce urmează a fi trecute din bugetul statului.

5. Decizia instanței de apel din 04 aprilie 2019, pronunțată integral la **15 mai 2019**, a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- inculpatul Breahna Veaceslav, la **17 mai 2019**, prin care a solicitat casarea deciziei Curții de apel Comrat din 04 aprilie 2019.

- avocatul Cușnir Iurie în numele inculpatului Breahna Veaceslav, la **17 iunie 2019**, prin care invocând temeiurile prevăzute la **pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427** Cod de procedură penală, a solicitat casarea integrală a deciziei și sentinței, cu dispunerea achitării inculpatului Breahna Veaceslav în temeiul art. 390 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta nu a fost

comisă de inculpat, cu reabilitarea inculpatului în temeiul art. 390 alin.(3) Cod de procedură penală.

5.1. În motivarea recursului ordinar, inculpatul Breahna Veaceslav a invocat că:

- nu este de acord cu decizia Curții de Apel Comrat, deoarece se consideră nevinovat pentru ceea ce a fost condamnat pe art. 188 alin. (2) la 8 ani închisoare;

- sunt multe încălcări făcute de către instanța de judecată de la Curtea de Apel Comrat, adică nu au luat în considerație confruntările dintre el și complice și dintre el și partea vătămată, care a declarat că nu are nimic cu el, însă la lovit de 2 ori când a sărit să-i despartă;

- nu l-a bătut și nu a sustras bani de la partea vătămată.

5.2. În motivarea recursului ordinar, avocatul Cușnir Iurie în numele inculpatului Breahna Veaceslav a menționat că:

- în urma examinării cauzei penale, instanța de fond cât și instanța de apel incorect au apreciat probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată și a ajuns la concluzia vinovăției lui Breahna Veaceslav;

- în acțiunile lui Breahna V. nu se prevăd elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal și nici elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b), e) și f) Cod penal ceea ce se confirmă prin următoarele probe acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în instanțele de judecată și anume declarațiile date de către inculpații Breahnă Veaceslav și Pavlenco Andrei, declarațiile date de către partea vătămată Stan Valeriu, efectuarea confruntării la data de 30 august 2017 între partea vătămată Stan Valeriu și învinuitul Breahna Veaceslav;

- în urma confruntării efectuate între Breahna V. și Pavlenco A. s-a constatat că între ei careva înțelegeri prealabile de a sustrage bani de la Stan V. nu au existat. Breahnă V. nu s-a implicat în conflict deoarece a fost amenințat de Pavlenco A. să nu să se amestece, intenția lui Pavlenco A. a survenit în momentul când îl maltrata pe Stan V. moment când Breahna V. era la o distanță de aproximativ 2 m de ei;

- probele pe prezenta cauză penală nu demonstrează vinovăția inculpatului Breahna Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, și a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal;

- reieșind din faptul că în cadrul urmăririi penale și examinării cauzei penale în prima instanță și în instanța de apel nu au fost acumulate probe concludente și pertinente care ar demonstra că Breahnă V. a acționat ca autor sau complice la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 și 187 Cod penal,

de asemenea în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor sus menționate și anume lipsește latura obiectivă și subiectivă deoarece nu a existat, intenție directă de a săvârși infracțiunile date și nici scopul de profit, Pavlenco A. și Breahna V. nu s-au înțeles să comită o tâlhărie împreună până a începe desfășurarea acțiunii sau chiar în acel moment, dar nu mai târziu de consumarea lor, el nu au participat nemijlocit la realizarea laturii obiective a tâlhăriei, adică nu au participat în calitate de coautori, mai mult ca atât Breahna V., nu a avut careva conflicte cu pătimitul, nu l-a agresat fizic cu scopul de a sustrage banii, nu a avut o înțelegere prealabilă de sustragere a banilor cu Pavlenco A. nu a aplicat lovituri cu obiecte folosite în calitate de armă, nu a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, oferire de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și nu a promis dinainte că îl va favoriza pe Pavlenco A., va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală, nu a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte;

- prima instanță nu au judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii;

- instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, repetându-le întocmai, nu a dat o nouă apreciere probelor administrate și prezentate în celor prezentate în apel, nu a desființat sentința, menținând o sentință neîntemeiată și nemotivată legal; nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și drept indicate în rechizitoriu, diferențiat pentru fiecare inculpat, nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, a admis erori de drept la examinarea cauzei în ordine de apel.

6. Referință asupra recursurilor declarate, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu prin care a optat pentru inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acestea urmează a fi respinse, din considerentele ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că

recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

La motivele de drept al recursurilor declarate, se atestă că inculpatul și apărătorul acestuia invocă temeiurile prevăzute în pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate.

Raportând normele date la situația în cauză, Colegiul penal lărgit conchide că aceste temeiuri nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusele erori de drept invocate de recurenți.

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de judecată, ale apărării cât și ale acuzării, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția inculpatului Breahna Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei instanței de apel, inclusiv menționat în pct. 4.1. al prezentei decizii, care în coroborare demonstrează complet vina inculpatului în fapta incriminată, astfel Colegiul penal lărgit, consideră justă concluzia instanței de apel referitor la corectitudinea stabilirii stării de fapt și calificării acțiunilor inculpatului de către instanța de apel.

Faptul că inculpatul Breahna Veaceslav și apărătorul acestuia nu sunt de acord cu decizia adoptată, nu a fost luat în considerație de către instanța de recurs, deoarece acest dezacord nu poate constitui temei pentru desființarea deciziei, întrucât instanța de apel a judecat prezenta cauza penală, fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat

probele cercetate sub toate aspectele, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționează că temeiurile invocate de recurenți, privind modul de apreciere a probelor nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai mult, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Totodată, Colegiul penal lărgit constată că partea apărării invocă argumente identice celor din apel, referitoare la achitarea inculpatului, argumente asupra cărora instanța de apel deja s-a expus motivat și detaliat, iar concluzia instanței de apel privind vinovăția inculpatului Breahna Veaceaslav, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În speță, Colegiul constată, că nu și-a găsit confirmare motivul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat în interesele inculpatului Breahna Veaceslav, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus clar, și instanța nu a admis nici o eroare gravă, care ar afecta soluția emisă.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit reține că, argumentele importante indicate în recursuri, au fost obiect de discuție în instanța de apel, care la judecarea apelului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

La fel, potrivit art. 27 Cod de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

Cât privește motivele precum că, instanța de apel a admis erori de drept la examinarea cauzei în ordine de apel, Colegiul penal lărgit verificând

probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurenți, le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului Breahna Veaceslav de săvârșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de drept de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, nu este întemeiată critica din recursul declarat de avocatul inculpatului, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată, în opinia acestuia, a probelor ce a dus la stabilirea vinovăției inculpatului, deoarece instanța de apel, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de părți, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului Breahna Veaceslav, bazându-se inclusiv și pe declarațiile părții vătămate Stan Valeriu și martorului Stan Ion și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului, or, a fost stabilit cert că Pavlenco Andrei și Breahna Veaceslav în noaptea de XXXXX spre XXXXX, aproximativ la orele 00:00, în urma consumului băuturilor alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, prin înțelegere prealabilă, dându-și scama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, având scopul de a sustrage bunurile altei persoane, aflându-se în domiciliul cetățeanului Stan Valeriu, născut la XXXXX, situat în sat. XXXXX, i-au aplicat ultimului lovituri cu o rangă metalică, cu pumnii și picioarele peste cap și diferite părți ale corpului, astfel provocându-i potrivit raportului de constatare medico-legală nr. XXXXX din XXXXX leziuni corporale sub formă de plagă contuză pe cap cu edem post-traumatic, leziune care a fost produsă în urma acțiunii traumatice, a unui corp dur contondent sau la lovirea de acesta cu aproximativ 12-24 ore înainte de examinare, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și care duc la o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală ușoară, și în timp ce Stan Valeriu ca urmare a agresiunii fizice căzuse peste pat, i-au sustras din buzunarul scurtei bani în sumă de 6000 lei, fiecare bancnotă cu nominalul de 50 lei, însușindu-i și folosindu-i după bunul său plac, pricinuindu-i astfel părții vătămate Stan Valeriu pagubă materială în sumă totală de 6000 lei, ceea ce constituie 120 unități convenționale la momentul comiterii infracțiunii.

Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță,

conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentele expuse în recursuri sunt neîntemeiate și se resping, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, acordându-le aprecierea cuvenită.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Acest temei nu este incident la examinarea recursurilor declarate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către inculpații recurenți.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

În acest context, Colegiul constată, că instanța de apel, analizând elementele infracțiunii prevăzute la art. 188 Cod penal, a conchis că, latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din acțiunea principală, care se exprimă în sustragere în formă consumată sau sub formă de tentativă și acțiunea adiacentă, care constă în atacul săvârșit asupra unei persoane, care este însoțit în mod alternativ de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe. Prin „violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate” trebuie de înțeles violența soldată cu vătămarea ușoară ori medie a integrității corporale sau a sănătății, ori care, deși nu a cauzat asemenea urmări, comportă la momentul aplicării și datorită metodei de operare, un pericol real pentru viața sau sănătatea victimei. Prin „amenințare cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate” se înțelege săvârșirea asupra victimei a unui act de natură să-i inspire temerea că va fi supusă, în mod real și imediat, violenței periculoase pentru viața sau sănătatea ei, act care o pune în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii.

Caracterul complex al faptei prejudiciabile în contextul infracțiunii prevăzute la art.188 Cod penal are ca efect caracterul complex al obiectului juridic special al acestei infracțiuni: obiectul juridic principal îl constituie relațiile sociale cu privire la bunurile care au o existență materială, iar obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei (în cazul aplicării violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate) sau libertatea psihică (morală) a persoanei (în situația

amenințării cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate).

Complexitatea faptei prejudiciabile în contextul infracțiunii specificate la art.188 Cod penal se răsfrânge și asupra obiectului material al acestei infracțiuni: obiectul material principal îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor; obiectul material secundar (în cazul în care este aplicată violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, nu și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe) îl reprezintă corpul persoanei.

Victimă a infracțiunii prevăzute la art. 188 Cod penal, este persoana agresată. Ca victimă a infracțiunii date poate evolua proprietarul bunurilor, sau persoana în posesia ori sub a cărei pază se găsesc bunurile, sau oricare altă persoană care, în opinia făptuitorului, poate stingheri acțiunile lui infracționale.

Analizând situația de fapt, Colegiul penal lărgit menționează că, în speță sunt întrunite toate elementele infracțiunii prevăzute la art. 188 Cod penal. Astfel instanța de apel just a constatat precum că, obiectul juridic și-a găsit confirmarea integral datorită relatării părții vătămate care a descris circumstanțele în care a fost atacat nemijlocit de către inculpații Breahna Veaceslav și Pavlenco Andrei.

Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel just a constatat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Breahna Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, prin cumulul probelor acumulate și anume: declarațiile părții vătămate Stan Valeriu date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță; declarațiile inculpatului Pavlenco Andrei date în ședința primei instanțe; declarațiile date de către Breahna Veaceslav în calitate de învinuit; confruntarea petrecută la 14.09.2017 între învinuiții Pavlenco Andrei și Breahna Veaceslav.

Totodată, instanța de apel prin cumulul de probe analizate în coroborare cu concluziile medicului legist din raportul de constatare nr. XXXXX din XXXXX, conform cărora plaga confuză cu edem post-traumatic pe corpul cetățeanului Stan Valeriu duc la o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară (f.d.23-24, vol. I), a confirmat că învinuirea adusă de organul de urmărire penală inculpatului Breahna Veaceslav în baza art. 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, este una corectă și legală, iar concluzia primei instanțe privind recalificarea acțiunilor prejudiciabile ale inculpatului de la prevederile art. 188 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod

penal, este una greșită, or, a fost stabilit cu certitudine că prin acțiunile sale, inculpatul Breahna Veaceslav a comis infracțiunea de tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșită de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, și acțiunile lui corect se încadrează în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Codul penal.

Mai mult, Colegiul penal lărgit consideră întemeiată și reținerea instanței de apel precum că, dovadă a înțelegerii prealabilă a lui Breahna Veaceslav cu Pavlenco Andrei de a sustrage banii de la Stan Valeriu servește faptul că, înainte de a comite atacul tâlhăresc, Breahna Veaceslav a ieșit cu Pavlenco Andrei din casă în ograda lui Stan Valeriu, apoi ambii au intrat în casă, spontan i-au aplicat lovituri victimei și au sustras banii. Apoi, el Breahna Veaceslav, știind că banii sunt sustrași de la Stan Valeriu, nu a anunțat organele de drept despre acest fapt, ci a mers împreună cu Pavlenco Andrei în noaptea de XXXXX, după săvârșirea infracțiunii, la concubina sa acasă în XXXXX, or. Chișinău și în or. Hîncești, unde pe parcurs au cheltuit o parte din banii sustrași pe băuturi alcoolice și alte produse, iar ulterior a dispărut într-o direcție recunoscută cu o parte din banii rămași.

Astfel, întrunirea tuturor elementelor componenței de infracțiune și vinovăția inculpatului Breahna Veaceslav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal a fost demonstrată pe deplin.

Așadar, Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Breahna Veaceslav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal

Subsecvent instanța de apel, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de părți, decizia contestată cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, or, în cazul în care instanțele de fond și-

au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o instanță de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Rezumând cele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiurile invocate de recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate, pretinsele erori invocate de recurenți având un caracter declarativ și nefondat, alegațiile acestora nu au putut justifica necesitatea casării deciziei atacate întrucât soluția instanței de apel este legală și întemeiată, recursurile ordinare declarate urmând a fi respinse ca inadmisibile.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se resping, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocatul Cușnir Iurie în numele inculpatului Breahna Veaceslav și de către inculpat, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 04 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Breahna Veaceslav XXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 martie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena